

Posudek dizertační práce MUDr. Ondřeje Trojana, FECSM: Srovnání přesnosti a spolehlivosti sexodiagnostického vyšetření metodami penilní pletysmografie a měřením vizuálního reakčního času.“

FF UK, Praha, 2017

Dr. Trojan absolvoval studium medicíny na FVL UK v r. 1983, má atestaci z psychiatrie, psychoterapie a atestaci z lékařské sexuologie. Má evropské zkoušky ESSM (titul FECSM za jménem). Absolvoval psychoterapeutický výcvik systému SUR. Je zvoleným předsedou ČSSM. Pracoval jako lékař v PN Bohnice, v NCPZ, jako primář psychiatrické a sexuologické ambulance. Od února 1992 pracuje jako psychiatr a sexuolog v NZZ, zprvu samostatně, od r. 1998 na soukromé klinice poskytující služby psychiatrické, sexuologické, andrologické, urologické a psychologické, které je spoluzakladatelem a ředitelem. Zabývá se léčbou funkčních sexuálních poruch, diagnostikou a léčbou parafilí, pracuje i jako soudní znalec z psychiatrie a sexuologie. Ve spolupráci s gynekology se zabývá řešením problematiky neplodných párů (mužské části). V psychiatrii se zabývá zejména terapií neurotických, psychotických a depresivních poruch či stavů. Publikoval několik desítek odborných článků, referátů z mezinárodních konferencí i kapitol v monografiích.

Během doktorandského studia byl trvale profesionálně i přednáškově aktivní, zúčastnil se řady odborných konferencí (z toho celé řady mezinárodních, většinou s aktivní účastí). Vedle svých pracovních povinností prokázal během práce na dizertačním projektu cílevědomost, vytrvalost i velmi dobré dovednosti v práci s probandy i s pacienty.

Téma jeho výzkumu je aktuální a významné, a to zkoumání spolehlivosti vyšetření erotické preference mužů ve vztahu k jedné z nejzávažnějších parafilí, pedofilii. V teoretické části odevzdané dizertační práce se soustředil na aktuálně celosvětově probíhající diskusi ohledně problematiky spolehlivosti diagnostiky deviací pomocí falopletysmografického vyšetření. Kromě relevantních výzkumů týkajících se validity tohoto vyšetření se autor velmi správně zaměřil především na širší souvislosti teorie sexuálních deviací a jejich diagnostiky, a to včetně psychologických aspektů pedofilní poruchy. Autor poskytuje přehled recentních výzkumů, především pak výzkumů zahraničních. Tuto část považuji za přehlednou, odborně přínosnou a velmi dobře zpracovanou, založenou na důkladném studiu světového odborného písemnictví.

Ve výzkumné části autor předkládá výsledky z vlastního výzkumu sexuálních reakcí u skupiny 60 respondentů, kdy srovnal soubor 11 mužů, kteří se sami označili za pedofily a 19 pachatelů sexuálních deliktů na dětech, kteří byli v době vyšetření v ochranné léčbě pro pedofilní delikty a byla u nich diagnostikována porucha sexuální preference. Druhá skupina je složena z mužů, kteří sice spáchali sexuální delikt na dětech, považují se však za heterosexuály orientované na dospělé ženy. Zabývá se podrobně jak výsledky jejich falopletysmografického vyšetření, tak i rozdíly v jejich

vizuálním reakčním čase. Vyslovil několik základních hypotéz, které poté svým výzkumem ověřoval. Nedílnou součástí vyšetření pak byl i 31 položkový dotazník, který poskytl základní anamnestické informace o sexualitě jak pedofilních, tak i gynefilních probandů. Bylo zde například prokázáno, že v experimentální skupině pedofilních mužů je vyšší incidence prožitku sexuálního zneužití v dětství, než je zjištěno v běžné populaci. Výsledky měření potvrdily vysokou diagnostickou přesnost využití faloplethysmografického testování především pro diagnosu pedofilie resp. hebefilie nebo pro jejich vyloučení. Z parametrů měření se jako nejlepší z testovaných ukázalo procentní maximum nárůstu obvodu penisu při expozici stimulu, který má dostatečnou citlivost a diskriminační schopnost jak u pedofilních tak gynefilních probandů, a které navíc spolehlivě rozlišuje mezi kategoriemi preferované – nepreferované - neutrální. Metoda VRC se přitom ukázala méně citlivým nástrojem diagnostiky.

Práce je prezentována ve formálně bezchybné a velmi přehledné podobě, s adekvátním statistickým zpracováním a s rozsáhlým seznamem použité literatury.

Studie přináší významné nové vědecké poznatky ve zkoumané oblasti. Mapuje problematiku (v této šířce a hloubce u české pedofilní populace vlastně poprvé) a naznačuje možné směry dalšího výzkumu a terapie.

Závěrem konstatuji, že práce splňuje nároky kladené na dizertační práci. Autor ve své dizertační práci prokázal kromě samostatné schopnosti vědecké výzkumné práce i výborné schopnost práce s literaturou, vynikající orientaci v problematice a velmi dobrou schopnost formulace vlastních názorů. Jeho práci proto k obhajobě

d o p o r u č u j i

a navrhuji klasifikaci prospěl.

V Praze, 4.5.2017

Prof.PhDr.Petr Weiss,PhD,DSc.